

Були на світі троє поросят, троє братів: Ніф-Ніф, Нуф-Нуф і Наф-Наф. Цілісіньке літо вони грались і пустували, не думаючи про житло.

Прийшла осінь, настав час подумати про теплу надійну оселю. Але Ніф-Ніф і Нуф-Нуф не хотіли працювати, вони говорили:

— Устигнемо! До зими ще далеко!

— Тоді я будуватиму сам,— сказав Наф-Наф і взявся тягати каміння й місити глину.

Ставало дедалі холодніше, і брати Ніф-Ніф та Нуф-Нуф нарешті заходилися й собі будувати.

Ніф-Ніф змайстрував свою хатку із соломи.
Нуф-Нуф побудував хатку з гілок і пруття.
Швидко закінчивши роботу, брати подалися до
Наф-Нафа. Ніф-Ніф і Нуф-Нуф розвеселилися,
коли побачили, який міцний дім будує Наф-Наф.
— Кого це ти боїшся? — кричали вони в один
голос. — Невже вовка? У нашому лісі вовків
немає!

Але Наф-Наф не звертав на братів уваги й далі
мурував стіну свого будиночка. Тоді Ніф-Ніф
і Нуф-Нуф пішли гуляти, співати на весь голос
пісеньку про сміливих поросят і злого дурного
вовка.

